

i Nærheden, og det var let at komme i Forbindelse med ham og faae de fornødne Oplysninger til Veie i Tide. Men naar det ikke kunde ske vilde Ministeren ikke med nogen Nytte kunne være kommet til Rigsdagen. Der er derfor heller ikke her Noget, hvorpaa man kan formere et Ansvar for Ministeren. Tilbage synes saa at staa en Betragtning, som ganske vist ikke er ligefrem udtalt, men som dog maaske kan læses mellem Linierne, nemlig at det skulde være en Grund til ikke at lade Udgiften passere, at der kunde være Tale om at formere Ansvar mod Arkitekten og Amtmanden eller mod en af dem. Hvorvidt dette er muligt, er Noget, jeg ikke skal indlade mig paa; det skal jeg lade staa hen. Heller ikke dette kunde være nogen som helst Grund til at tage Beslutning om, at Udgiften ikke kan passere. Det følger af sig selv, at Ministeren maatte anwise de Beløb, som tilkom Leverandører og Haandværkere, selv om Arkitekten eller Amtmanden maatte være ansvarlig for en Del af dem. Spørgsmaalet om et saadant Ansvar har derfor aldeles ikke Noget at gjøre med Hensyn til Spørgsmaalet, om Statsregnskabets Skikthed eller ikke. Det er et helt andet Spørgsmaal, nemlig om der skal komme Statskassen Noget til Indtægt i et følgende Finantsaar. — Jeg kan derfor ikke se, at der her kan være Tale om at tage en Beslutning om, at Udgiften ikke kan passere. Forrigt maa der selvfølgelig tages et Forbehold; det er jo i højeste Grad uheldigt, at noget Saadant sker, at man udarbejder Tegning og Overslag, i Henhold til hvilke Bevillingen gives, og at Udgiften saa bliver fordoblet. Da der imidlertid som paavist ikke kan være Tale om at vedtage, at Udgiften ikke kan passere, maa Udvalgets Flertal foreslaa, at der tages et Forbehold, om, at Udgiften passerer. Det maa dog være mig tilladt endnu at dvæle noget ved denne Sag, nemlig ved Spørgsmaalet om, hvad Grunden er til den meget store Overskrivelse. Den ligger simpelthen i de særlige særoffe Forhold, den meget store Afstand og i, at Overslaget ikke har været tilstrækkeligt. Det kunde ikke falde mig ind at gjøre nogen Indvending mod de Kvantiteter, som ere optagne paa Overslaget, eller at fremdrage Spørgsmaalet, om Overslaget for saa vidt har været paalideligt; jeg kjender ikke videre til Overslaget; det er en Sag, som jeg ikke forstaaer mig paa. Men saa meget er sikkert, at Arkitekten, da han kom med sit Overslag, ikke har givet et Overslag, der svarede til, hvad Udgifterne paa Færøerne til dette Arbejde, selv om Planen ikke i mindste Maade var blevet forandret, i Virkeligheden vilde andrage. Det er muligt, at man ikke her har Noget, man kan lægge

ham til Last. Det var naturligt hans Bliq at forvise sig om Priserne, særlig med Hensyn til Stenarbejder, men maaske han ikke har kunnet faae fornøden Oplysning i saa Henseende. Jeg skal bemærke, at i det Mindste paa den Tid, da jeg var paa Færøerne, kjendte man meget lidt til at bygge af Sten. Kræfterne ere saa smaa deroppe, at jeg betvivler, at der findes Noget paa Verne, der kan udarbejde et Overslag i den Retning. Men Arkitekten kunde i saa Fald vistnok have oplyst Ministeriet om, at han ikke kunde garantere for Overslagets Tilstrækkelighed. Her have vi Hovedpunktet: Uoverensstemmelse mellem Overslaget og de virkelige Udgifter, hvilken Uoverensstemmelse Udvalgets Flertal har fremhævet for forskjellige Posters Vedkommende. Jeg skal berøre endnu et Punkt, som Udvalgets Flertal ikke har omtalt i sin Betænkning, det er Taget paa Bygningen. Dette Tag er et Skifertag. Der er ikke Grund til at betvivle, at det er af en efter danske Forhold god og forsvaerlig Konstruktion. Men da Skifertaget var lagt paa, viste det sig, at de voldomme Storme lettede Stenene. For at afhjælpe denne Ulempe maatte man med en meget stor Udgift kiste hver enkelt Sten i Taget baade indvendig og udvendig. Denne Ritning skal have kostet nogle Tusind Kroner. Jeg fremhæver dette for yderligere at gjøre opmærksom paa, at det er de særlig særoffe Forhold, der ere Skyld i Arbejdets Kostbarhed. Det er saa heldigt, at jeg kan oplyse, at det, der her er sket, ikke er Noget, der er særligt for Amtmandsboligen, men at det ogsaa gjælder en anden Stenbygning paa Færøerne. Samtidig med Amtmandsboligen blev der bygget en Kirke paa Eide. Og saa Overslaget til denne Kirke blev udarbejdet af Arkitekt Amberg, og den samme Bygningskonduktor var til Stede. Jeg har her i min Haand en Udvalgsbetænkning fra Færøernes Lagthing af 9de August 1879, hvorefter jeg ser, at Arkitekt Amberg's Overslag løb paa en Sum af 20,399 Kr. 80 Ore, altsaa noget over 20,000 Kr., og Totaludgiften til denne Kirke har været 38,481 Kr. 58 Ø. Altsaa er Forholdet mellem Overslag og Udgift om ikke ganske dette samme, saa dog omtrent det samme som ved Amtmandsboligen. Og hvad er Grunden dertil? Grunden er den samme, nemlig Udgifterne til Stenarbejdere. Med Hensyn hertil skal jeg iøvrigt oplyse, at de vare forholdsvis gunstigere ved Bygningen af Kirken paa Eide, idet Stenene her laa i saadanne Lag, at de kunde sprænges i henfigtmæssige Former, hvorefter de ved Bygningen af Amtmandsboligen blev brudte i meget uhenfigtmæssige Former. Man